

“Children of destiny at Home”

Reisverslag en rapportage. v1.2

Februari 2012

Simon en Anneke

Na zestien jaar in de rosse buurt van Amsterdam te hebben gewerkt, reiken Simon en Anneke Taal nu 9 jaar uit naar de allerarmste in de Township Mpumalanga bij Durban. Aan de Oudezijds Voorburgwal was de Amsterdamse Rafaël gemeente een thuis en toevluchtplaats voor daklozen,

prostituees en verslaafden. De kerk in Mpumalanga is van levensbelang voor de allerarmste bewoners van de township. Simon en Anneke hebben een passie voor de arme, kansloze en opzij gezette mensen om hen te helpen lichtende sterren te worden. Zij doen dat heel eenvoudig; een gemeente stichten op de locatie van de nood en zo een helpende, gevende hand te zijn in de naam van Jezus.

Townships

Townships in Zuid Afrika zijn onderontwikkelde, meestal dicht bij een stad gelegen, woongebieden waar mensen wonen onder vaak zeer armoedige omstandigheden. Gedurende de Apartheid werden de townships door de toenmalige blanke overheid afgebakend om zwarte en kleurlingen te scheiden van de blanken. Ook na 1994, toen de Apartheid werd afgeschaft, bleven de townships bewoond, voornamelijk vanwege armoede en gebrek aan een opleiding van de niet-blanke bevolking. Het is niet verbazingwekkend dat de townships een bron van agressie en

geweld zijn. Het is heel gewoon dat kinderen vanaf de leeftijd van 12 of 13 jaar deel uitmaken van een plaatselijke criminele bende. Niet zelden zien zij geweld als een manier van (over)leven. (Illegale) vuurwapens zijn in de township in grote getale aanwezig en daarmee zeer toegankelijk voor iedereen. De leeftijd van 12,13 jaar wordt ook als heel normaal gezien voor seksueel contact met leeftijdgenoten. Ook prostitutie op die leeftijd is veel voorkomend. De uit deze relaties voortkomende kinderen worden veelal niet geregistreerd, 'bestaan' eenvoudig niet, met alle daaruit voortkomende gevolgen zoals geen onderwijs, medische zorg, financiële bijstand etc. In de township wordt armoede verdeeld in categorieën, uiteenlopend van arm vergeleken bij de

gemiddelde niet-blanke tot absoluut niets te bezitten. Het percentage werklozen is schrikbarend hoog. Het aantal zgn. child-headed households, huishoudens bestaande uit alleen kinderen, neemt mede vanwege aids en geweld nog steeds toe. Nog groter is het aantal gezinnen zonder aanwezige echtgenoot c.q. vader. De huizen zijn vaak illegaal, en ook als dit niet het geval is, zijn de voorzieningen om te voorzien in eerste levensbehoeften als water en elektriciteit afwezig. Het laatste wordt illegaal afgetapt en vaak met open kern verbonden zwakstroomdraadjes door het gras naar de armoedige huisjes geleid. Uiteraard levert dat levensgevaarlijke situaties op, met

name voor spelende kinderen. Het water is in de meeste gevallen beschikbaar door middel van pompen. Doch door de hoge bevolkingsdichtheid is de vraag hiernaar groter dan het aanbod. Momenteel worstelt de Mpumalanga township met vergiftigd water. Recente testen wijzen uit dat het ijzergehalte zeven maal hoger is dan maximum toegestaan, het aluminiumgehalte 140 maal hoger, magnesium 3000 keer hoger en sulfaat 2 maal hoger dan maximaal toegestaan. Kortom het beschikbare drinkwater is niet gezond met als gevolg tientallen meldingen van ernstige ziektegevallen per dag in de lokale klinieken.

Lichtend licht in de Mpumalanga township

Mpumalanga ligt bij Durban en vormt geen uitzondering op de andere townships. Naar schatting wonen er ca. 100.000 mensen waarvan vele leven in absolute armoede. Maar naast de duisternis van geweld en armoede is er licht in de township. Een poging-tot-rijtje-winkels is het thuishonk geworden voor "House of Prayer", de door de "Taalens" gestichte "home-based-kerk" die zich met name uitstrekt naar de allerarmsten in de township. Maandelijks worden 1300 mensen geholpen met brood, groente, fruit, maïsmeel, olie, kleding, liefde, aandacht, bezoek en gebed. Onder deze 1300 mensen zijn 650 kinderen, waarvan 20 "child headed households".

De voor de fabriek onverkoopbare broden worden afgehaald bij een verzamelpunt voor hulpverleningsorganisaties. Afval groenten en fruit bij een grote groente en fruit supermarkt in Durban. Kleding, meel en andere hulpgoederen worden ter beschikking gesteld door de zgn. "container Ministries", een onderdeel van: "Grace Family Church", een grote evangelische gemeente die zorgt draagt voor import en distributie van hulpgoederen welke met containers vanuit de westerse landen worden aangevoerd naar Durban.

Het enthousiasme van het team is hartverwarmend. De kerk is integraal: "bid en werk" zoals het is bedoeld. Iedere werker is betrokken bij respectievelijk vervoer, distributie, bewaking, het bezoeken van allerarmsten, bijbelstudie, preken, leiden van aanbidding, schrobben, sorteren van rotte, minder rotte en nog redelijk goede groenten en fruit en alle andere taken in de township. Home-church hier betekent: kerk gaat naar de arme en behoeftige in zijn of haar woning en toont Gods barmhartigheid in woord en daad.

Organisatie en werkwijze

Om het werk te ondersteunen door een noodzakelijke rechtspersoon is in Zuid-Afrika de NGO "Children of destiny at Home" (CODAH) opgericht waarvan het bestuur wordt gevormd door Simon en Anneke Taal, Twee YWAM medewerkers Wilson en Grace; en een drietal Zoeloe bewoners van de townships: Mrs. Faku, een oudere Zoeloe lerares, en twee medewerkers Noma en Hlengiwe. De kerk, "House of Prayer", is een onderdeel van CODAH.

Simon, Anneke, Wilson, Grace, Mrs. Faku, Noma en Hlengiwe zijn de NGO board members.. Simon en Anneke zijn de voorgangers van de kerk en de leiders van het project. Noma en Hlengiwe zijn de teamleiders. In totaal zijn er 5 mensen fulltime in dienst en één persoon parttime. Deze laatste woont in het gebouw van het project ter bewaking.

Inwoners van de Township komen dagelijks naar het centrum waar zij eten, kleding, bijbelstudie en aandacht krijgen. Noma en Hlengiwe houden alles nauwkeurig schriftelijk bij, zodat het naar de juiste mensen gaat in de grootste armoede. Op vrijdag is de kerkdienst. De aanvang is om half 11 's ochtend. Maar om 9 uur begint het al te lopen, om half 10 is dat zaal behoorlijk gevuld en zo rond kwart voor 10 begint men spontaan met zang en dans. Niet om de tijd op te vullen, maar bij de Zoeloe gemeentelieden is geen twijfel mogelijk: hoe kunnen we ooit een samenkomst hebben als niet eerst de demonen zijn verjaagd door onze lofprijs aan Jezus, de Koning der Koningen? Om half elf nemen twee van de werkers, zonder veel gebaar, de leiding van de aanbidding over. De preek wordt beantwoord met herkendend geknik en bevestigend "Amen". Na de dienst is er tijd voor ontmoeting met brood en koffie of limonade.

Iedere doordeweekse dag gaan de werkers de township in om de armsten op te sporen en hen te bezoeken, te voeden en te kleden. Mensen die geen kant op kunnen. De man die zo'n 15 jaar geleden een herseninfarct kreeg en sindsdien al die tijd aan zijn armoedige hut gekluisterd is; de jonge vrouw die niets heeft, helemaal niets! Haar van zandsteen en klei opgetrokken huisje is compleet leeg en geheel zwartgeblakerd van binnen. Hoe dat kwam? Altijd als zij iets krijgt, eten of iets anders, vliegt het dezelfde dag nog spontaan in de brand. De jongens waarvan de moeder is omgekomen en de vader niet bekend is... En iedere dag komen er meer mensen bij. Altijd zijn er de verhalen van mensen in nood en gaan Noma, Hlengiwe en hun team er op af om te zien, te helpen en te ondersteunen.

De benadering van "CODAH" is heel effectief. De geestelijke betekenis van de gemeente van Christus krijgt gestalte in de praktische bezoeken en uitgestoken handen gevuld met eerste levensbehoeften op de plaats waar mensen wonen en werken.

Mensen worden onderwezen in de Bijbelse betekenis van familie; elkaar respecteren; voor elkaar op de bres staan; zichzelf niet als slachtoffer zien; durven dromen en hun doelen bereiken. Doordat zij niet worden geïsoleerd in een christelijk huis of enclave, ontstaat een cultuur waar zij zich in hun eigen omgeving kunnen handhaven en daar leven met Bijbels maatschappelijke en geestelijke waarden. Zo wordt de eigen cultuur beïnvloed zonder dat de werkers zich ervan vervreemden.

Partners

Na enkele jaren (overigens zonder problemen) niet direct betrokken geweest te zijn bij Rafaël Nederland is de betrokkenheid hersteld. Na een bezoek van Piet en Riek Brinksma aan Simon en Anneke en hun missie in Durban, besloot het bestuur van Rafaël Nederland een verbintenis met hen, en daarmee met de bediening van "CODAH", aan te gaan. De daarop volgende twee jaar werden Simon en Anneke op kosten van Rafaël Nederland uitgenodigd voor jaarconferentie. Naast kleine financiële giften werd tevens ondersteuning geboden met een Rapha-retraite en bijbehorende vliegticket. Ondanks wederzijdse toewijding, wellicht doordat het eerst wat primair in proces en communicatie was, ontbrak het in het begin aan definitie en duidelijkheid. Hierdoor rezen zowel bij Simon en Anneke als bij een aantal Rafaël voorgangers, vragen over de status en de inhoud van de hernieuwde verbintenis met Rafaël. Thans heeft de Rafaël gemeenschap in Zoetermeer besloten de thuisgemeente te willen zijn; is de stichting "Passion for South-Africa" in oprichting welke zich ten doel stelt om fondsen voor CODAH te werven. Is Jeannot Kok voorzitter van de stichting het thuisfront en de MIRA ambassadeur voor de missie van Simon en Anneke geworden en worden met regelmaat nieuwsbrieven verspreid in de Rafaël gemeenschappen.

Ondanks dat de "Talen" en hun werk de eerste jaren in Zuid Afrika niet direct met Rafaël Nederland verbonden waren, hebben de Rafaël gemeenschappen Zoetermeer, Maassluis, Gouda en den Haag hen wel steeds financieel ondersteund. Behalve het inmiddels opgeheven Rafael Maassluis, zijn deze, samen met Rafaël Amsterdam het meest betrokken. De overige gemeentes hebben toewijdingen en zendingsprojecten waardoor zij niet automatisch het werk van CODAH zullen adopteren of ondersteunen. De ambassadeur zal hiertoe communicatie en marketing moeten doen. Rafaël Nederland zal doen wat mogelijk is om het werk van de ambassadeur te ondersteunen en te faciliteren.

De financiering

Het persoonlijke inkomen van Simon en Anneke komt al jaren uit giften van trouwe supporters

van hun werk en de bediening. De financiering van het project zal vooral uit de giften moeten komen welke de stichting "Passion for South-Africa" zal werven. Ook schrijven de "Taalens" in voor ondersteuning door nationale en internationale fondsen, naast de donatie van een nationale ZAF loterij leverde dat tot op heden nog niet veel op.

Plannen

Voor dit jaar is het plan om een team te zenden, voornamelijk gericht op de kinderen in de township. Het team zal eind september arriveren en zal worden gevormd uit een aantal leden van "Art For All" (zie bijlage), en een aantal mensen uit diverse Rafael gemeenschappen. We willen streven naar deelnemers die de werkwijze van Art For All zullen leren en later dergelijke teams zullen kunnen leiden naar andere doelgebieden van Rafaël gemeenschappen.

Aanbeveling

Thuiskomen in Nederland na enkele dagen township-ervaring kan niet zonder de conclusie over hoe goed wij het hebben. Hoewel de media schrijft en spreekt over recessie, zijn we wel heel rijk. En hoewel we spreken over teruglopend kerkbezoek zijn we wel heel bevoorrecht met zoveel toegewijde gelovigen om ons heen; de "gemeenschap der heiligen". Hoeveel kunnen wij niet geven aan de allerarmsten? Is geven niet de zegen van rijkdom? Bij conclusies horen consequenties.

Gezien de visie van Rafaël Nederland op zending, zoals weergegeven in het "kader voor zending" (1992) past het werk in Zuid Afrika naadloos. De missie: focus op gemeentestichting; het veld met historische betrokkenheid tussen Nederland en Zuid Afrika; de werkwijze: "discipelschap". Het werk is pur sang: gemeentestichting op z'n best; percentages en statistieken om jaloers op te zijn.

Een bemoedigend initiatief zou zijn om ieder jaar een kleine groep voorgangers en leiders vanuit Rafaël Nederland aan te moedigen te investeren in een reis naar Durban. Niet als toerist of prediker maar als werker: brood sjouwen in de township, rotte groente van de betere scheiden,

deel uitmaken van de "Home Church": mensen bezoeken, demonen stoppen in dodelijk werk en de Zoeloes onze echte betrokkenheid van hart tonen.

Communicatie van het werk kan hulp en ondersteuning van Rafaël Nederland gebruiken. Regelmatig wordt al een prachtige brochure met getuigenis en verslag naar alle gemeenschappen gezonden om het werk bij de Rafaël gemeenschappen bekend te maken. De Ambassadeur heeft als eerste taak om de gemeenschappen te betrekken en enthousiasmeren. Maar het is aan te bevelen dat ook Rafaël Nederland (MIRA) initiatief toont ter promotie en ondersteuning om de betrokkenheid duidelijk te bevestigen.

De financiën zijn in dit soort bedieningen altijd een knelpunt. Hoewel al de gratis goederen een zegen zijn, is het niet toereikend voor de mensen die momenteel bij "Children of Destiny at Home" aankloppen. Om de nodige hulp te kunnen verlenen, moet maïsmeel en olie vaak door Simon en Anneke worden gekocht. Mede door de aanhoudende wereldwijde crisis neemt de financiële ondersteuning af. En vanwege grote vraag is momenteel het huidige aantal broden van 400 gedecimeerd naar enkele tientallen per week zodat ook deze moeten worden gekocht. De brandstofkosten lopen op omdat de hulpgoederen van steeds grotere afstand moeten worden gehaald. De fulltime medewerkers kunnen op dit moment worden betaald door een jaarlijkse donatie van een nationale Zuid-Afrikaanse loterij. De vergoeding die zij krijgen komt overigens niet in de buurt van zelfs het minimum loon in Zuid-Afrika. De aanbeveling is om na te denken over één aanbevolen zendingsoffer per jaar in de gemeenschappen voor CODAH.

Voor ondersteuning van zendelingen als Simon en Anneke is het aan te bevelen dat er een aantal boeken en studies beschikbaar wordt gesteld om hen "bij te scholen" op gebied van visie, leiderschap, kerk, religies en missie. Om verder dan NU.nl op te hoogte te blijven van het Nederlandse nieuws, zouden we kunnen kijken naar de mogelijkheid van een (collectief?) internet abonnement van een krant, NRC, trouw etc. Op de jaarlijkse conferentie kunnen we overwegen een onderlinge ontmoeting van Rafaël zendelingen te houden. Tevens kunnen we de beschikbare podcast en outlines van de voorgangers- en leiderstrainingen bekendmaken en promoten. Daarnaast zou MIRA voor de gemeenschappen een richtlijn kunnen maken voor verlofperiodes. De praktijk wijst uit dat na een lange reis soms niemand staat te wachten op Schiphol, of men zelf voor onderdak moet zorgen.

Tot slot

In Nederland had de winter toegeslagen met een temperatuur van 17 graden onder nul en misschien wel een Elfstedentocht in het vooruitzicht. In Durban was er ook een weeralarm: snikheet en onaangenaam vochtig. Op de laatste dag stapte ik om kwart over 6 mijn hotelkamer uit en het voelde toen al aan als een warme stomende badkamer. Opnieuw zou het team eten en hulpgoederen sjouwen die dag, weeralarm of niet. Elke dag weer om de vergetenen, de kanslozen en de allerarmsten te raken met hand, woord en Geest. Wat een kansen en oogst. Nu al 1300 mensen die hun dagelijks brood ontvangen door de bediening van Children of destiny at home. Alleen gelimiteerd door aanvoer. De twee Zoeloemeisjes Noma en Hlengiwe, die van

niets wetend in Christus zijn gegroeid tot prachtige leiders van niveau en voorbeelden voor andere bewoners van de township, die nu de vrouwen onderwijzen van de gekomen Koning. De bewaker van kansloos, werkloos township burger veranderd in een Koningskind en nu levend in dienstbaarheid aan de kerk, de gasten, bewaking van het gebouw, bijbelstudie aan de mannen en groeiend leiderschap. De nadruk van Simon en Anneke om niet de Afrikaanse of Zoeloe cultuur te willen veranderen in iets westers, maar te respecteren, te luisteren, ruimte te geven én leiderschap. De groei en ontwikkeling van de gemeente en de impact van het evangelie door helpende en gevende handen die de bijbelstudie illustreren. De illustraties van het gekomen Koninkrijk en van dat wat nog komt, liggen op straat. Het is mooi de "onze" Simon en Anneke aan het werk te zien in hun beloofde land. En het is mooi met hen betrokken te zijn en de oogst te zien opkomen tot Gods glorie.

Arie van Oudheusden, MIRA, Rafaël Nederland.

